Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

abestus mortuus est. & dicē unusquisq; carnalis in corde suo
Quid ē bene uiuere. Ecce ille sic uixit. & sic mortuus ē. Redite
dite g̃ad cor. & si fidelis estis inuenietis ibi xp̃m. ipse uobis
loquitur ibi. Ego clamo ille uero in silentio plus docet. Ego
loquor. p̃sonū sermonis. ille uīt loquitur. [illegible] uerū p̃ primo
rē cogitationis. Ergo ipse asseruit in corde uīo uerbū meū.
q̃m dicere ausus fuī bene uiuite ne male moriamini. Ecce
q̃m fides ē in cordibus uīis. & ibi ē xp̃s. & ipse habet do
cere qd ego cupio p̃sonare. Recordamini in euangēio diuitē
illū. & pauperem illū. diuitē indutū purpura & bysso & cot
idianis epulis fagiuantū. pauperē uero illū iacentē ante ua
uam diuitis esurientē. & de mensa eius micas requirentē
ulceribus plenū. a canib̄ lingēbatū. Recordamini g̃ unde recor
damini. n̄ quia ibi ē xp̃s in cordibus uīis. Dicite michi qd
ipsū unus interrogauerit. & respondeat uobis. Sequit enī
& dicē. Contigit mori inopē illū. & ferri a angelis in sinū
abrahe. Mortuus ē aūt diues. & sepultus ē in inferno. Cū
aūt in tormentis esset leuauit oculos & uidit lazarū ꝛ requi
escentē in sinu abrahe. Tunc clamauit dicens. Pat̄ abraha
miserere lazarū ut intingat digitū suū in aqua ut refrigerē
linguā meā quia crucior in hac flamma. Sup̄b temporis
mendicus in inferno. Pauper enī ille peruenebat ad micam
ille uero non peruenebat ad guttā. De duobus g̃ istis dicite in
qui sē bene mortuus. & qui sē male mortuus. Habite oculos
interrogare a cor. redite. Si enī oculos interrogauerit
falsa uobis respondent. Multū enī splendida sunt. & sela
ter fucata. que illi diuitī morienti exhiberi potuerūt.
Que potuerunt agmina plangentiū esse seruor. & ancil
larum. que pompa clientū qui splendor funeris. qd̄ p̃tū